

דומה לא דומה הוא בהחלט סרט נסיוני. אחד מאותם סרטים שנידמה כאילו במאי צעיר שמה לעשות כדי להיפטר מכל ההדיות הפרטייות שלו, כדי שיוכל להתפנות ולעסוק גם בעולם הסובב אותו. כפי שרומז השם, המדובר במיקרה של סכיזופרניה אינטלקטואלית. גיבורו של פרס מתקשה ליצור קשר עם סביבתו. משום שהוא נתון, רובו ככולו, בתוך עולם האמנות. היופי, האסתטיקה והעידון. ומר שום כך הוא מודדה יותר מכל עם לודוויג השני, המלך המטורף של באווריה, שהיה אולי התומך הגילהב ביותר באמנות שידעה המאה ה-19 — דמות רומנטית. הדמיון לא רק במאי קולנוע כמו ויסקונטי. אלא גם סופרים רבים, כמו קוקטו. אלא שפרס אינו מתעניין בדמותו של לודוויג, אלא במה שהוא מסמל — כרוך

(המשך מעמוד 45)

בחדרי ההלבשה מאשר על בימת הצילום מיס. וכל הזמן הירירתי שחוייה כזאת היתה יכולה להוסיף הרבה לסרט כמו הילכה האמריקאני.

„בסך-הכל איני מצטער על העניין, אם כי הוא נמשך יותר מדי זמן. לטעמי. אבל בעתיד איני מתכוונן להופיע אלא רק ב-סרטים שאביים בעצמי.“

אהבה נמרטת. העבודה עם שפילברג עזרה לטריפו, לדבריו, להבין טוב יותר את השחקנים ולמצוא דרכים חדשות כדי להוביל אותם לפני המצלמה. תוך כדי המתנה, בין צילום לצילום, הוא כתב, כזכור, את האיש שאהב נשים, שיצא אל המסכים עוד לפני הסרט של שפילברג, וכבר בהסרטה זו הרגיש שהוא מתכוונן אחרת בשחקנים.

„צילמנו“ מספר טריפו, „סצנה עם שארל דנר. ארבע פעמים הוא שיחק בדיוק באותה הצורה, ובפעם החמישית הוא שינה את הגישה שלו אל הסצנה מן הקצה אל הקצה. פעם הייתי נדהם מול תופעה כזאת. עכשיו הבנתי שמישהו הגיע אל בימת הצילומים, ודנר אינו משחק עוד בשבילי אלא בשביל אותו מישהו.“

בחדר הירוק, אותו סיים טריפו באהר רונה, הוא מגלם שוב תפקיד ראשי. בדרמה קודרת על אדם שאינו יכול לשכוח את אוזבתו, שנעלמה באורח מיסתורי.

„החלטתי לשחק בעצמי, משום שזה ניראה לי אישי יותר, כמו כתיבת מכתב. ביד במקום תיקתוק במכונה.“ הוא הסביר. הסרט מבוסס על כתביו וחיוויו של הסופר הנרי גיימס, שהתחבב באחרונה על קול-נועני צרפת והחזיר את טריפו לאווירת סיפורו של אדל. בעיקבות החדר הירוק הוא מכין את הפרק החמישי בעלילתו של אנתואן דונאל, זה שהיה לבן דמותו של הבמאי עצמו, מאז סרטו הראשון

400 המלקות ועד היום. „אם כי זאת טעות לחשוב שדונאל זה אני.“ טוען טריפו. „דונאל הוא תוצאה של צירוף בין אישיותי לזו של השחקן ז'אן-פיאר ליה, המגלם אותו. בלעדיו לא היה אנתואן דונאל. אני פשוט נהנה לכתוב חומר בשבילו. ולא פעם אני נתקף רעמי צחוק שעה שאני כותב ומדמיין לעצמי כיצד יבצע ז'אן-פיאר את הסצנה על המסך.“

טריפו הוא חרוץ ביותר, הוא מביים לפחות סרט אחד לשנה, ויש אומרים ש- הוא פשוט שורף את עצמו. הוא אינו חושב כך. „אני נח מן העייפות של סרט אחד, באמצעות עייפות של סרט אחר, לכן עשיתי את דמי כיש אחרי סיפורו של אדל. ומשום כך, אחרי הדראמה של הנרי גיימס, הוא מפיג את המתח בחברת אנתואן דונאל, בסרט ששמו יהיה אהבה נמרטת.“

והאמת היא שקשה לתאר את טריפו מחוץ לבימת הצילומים. מבוים עלידי אחרים, מביים את עצמו, או מביים אחרים. הוא קשור כל כך למצלמה, שהדבר היחידי עליו הוא מצטער, לעתים, זה שלא הספיק לביים בזמן את כל הסרטים שרצה לעשות.

ישראלים

פיצול האישיות

אין זה דבר-שלי-מה-בכך, כאשר במאי ישראלי מצליח להכניס סרט משלו למיסי-גרת יוקרה כמו הפורום של הקולנוע היר צעיר בפסטיבל ברלין, וכאשר אותו במאי זוכה להבטחה שיכלל גם בפרספקטיבות של הקולנוע הצרפתי — חלון הראווה של הקולנוע הצרפתי האיותי — בפסטיבל קאן, הרי זה בוודאי הישג לא מבוטל. וזאת למרות שבקאן החליטו להטיל חרם על מי שהשתתף בברלין.

המלך המטורף. האיש שהצליח הוא עוזי פרס, בן אחיו של שימרון פרס, מנהיג מפלגת העבודה. הוא שיום את ההתארגנות הראשונה של במאי צעירים בישראל ליצירת סרטים מן הסוג הלא-מוססר.

שמו של סרט ארוך ראשון זה: דומה לא דומה. הוא הוצג בשבוע שעבר בסנימי-סק התל-אביבי. אם יזכה להיראות גם על מסכים אחרים, זאת שאלה גדולה. מאחר ובדי הקולנוע בישראל אינם טובלים, כי ידוע, סרטים נסיוניים. ליתר דיוק: בעלי בתי-הקולנוע הם אלה שלא מתלהבים מהנסיוניים.

שחקן מנסן בראשו של לודוויג היות פרטיות

מנטיקאן, כאסטטיקאן, כאיש האוהב יופי. בתור שכזה רואה בו גיבורו של פרס את אחיו האמיתי, למרות שיש לו אח תאום במציאות (שיכול אולי לשמש רמוז נוסף לפיצול האישיות של הגיבור).

הלם תרבותי. הסרט מלא וגדוש ציטטות, בין אם המדובר במסיקה של הר מאה שעברה, ובין אם מדובר באוטוביוגרפיה של הצייר דלקרואה. כמו-כן הוא מתובל בשמות של סרטים (כמו סיפורי הירח החיוור של מיוגושי) וכמו-כן בדבריו של לודוויג עצמו.

המצלמה מתרכות בדמות האחת והיחידה של הגיבור המחפש את עצמו, בין אם זה בארמון ורסאי, על מדרגות המאדלן ב-פאריס, או בביתו שלו, שעה שהוא מכין תערוכת צילומים המוקדשת כולה ללודוויג, כמו-כן פרס משופע בדימויו, והוא מדקדק במיבנה של כל תמונה ותמונה ובתנועות המצלמה. ואין ספק שהוא סג הרבה מן ההומור שמצא בקולנוע הצרפתי החדש, שבתוכו הוא חי מזה כמה שנים (הסרט מסוג כסרט צרפתי, מאחר ונעשה בפאריס, שם עבד פרס כעורך עריכה ב-אולפניו של במאי סרטי-התעודה פרנסואה רוסיף).

הסרט נראה כתולדה של „הלם תרבותי“, מיפגש ראשון של אדם עם אוצרות אדי-ריס כלי-כך, עד שיוצרו צריך להקדיש סרט שלם כדי לערוך רשימה של כל הדבי-ריס הקרובים היום לליבו. תוכן הרשימה הוא בהחלט לא רע, ואם אלה הדברים שעוזי פרס אוהב, אין לו מה להתבייש בטעם שלו. אך, הוא כלי-כך מרוכז בעריכת הרשימה, עד שהוא שוכח כי הגיבור שלו הוא בן-אדם, שחי בחברת בני-אדם, (לטוב או לרע) ומלבד זיקתו לאמנות, היה צריך להיות מצוייד גם בתכונות אחרות, כדי לרתק את הצופה לדמותו. זה חסר בסרט. וגם באישיותו של ז'אן לואי מנסן, המופיע בתפקיד הראשי (אחיו התאום, וינסן, מת לוה אליו באותן הסצנות שבהן צריכים להופיע התאומים).

מיוחד לבעלי סטקיות

מעדניות ומסעדות

סטקים, קוטלטים וכל סוגי בשר ומוצרי ארוזים באריות סטונאיות באיכות מעולה ובמחירים מיוחדים

שרות מיוחד למסיבות פרטיות

משלוחים לכל חלקי הארץ.

אמישי בע"מ

ת"א, רח' רבן גמליאל 24
טלפון: 03-50335

השבוע בהגרלת הפיס

מיליון בלי שזתפים

סך כל הפרסים 7.212.000 ל"י

פרס ראשון 1.000.000 ל"י

קנה לך כרטיס ובוא לטכס ההגרלה

מפעל הפיס

כמה פעמים נסית להסטר מחם - ולא הצלחת??

אנחנו נחסל את הז'וקים

נסי פעם אחת את הדרך המודרנית והבטוחה להשמדת הז'וקים

לאחר חיטוי שלנו (שאורך כ-1/2 שעה) את מקבלת תעודת אחריות לשנה. לא יהיו יותר ז'וקים בביתך!

ר"ג, מודיעין 18, טל. 790114-5*6 • אילת: טל. 059-3012
היתר משי' הבריאות: 21, רשי' עסק 481/75.

איתן עימיהי מזיקים